

men, som jeg før sagde, jeg føler mig aldeles overbevist om, at netop fra den Side, der ellers ved alle Lejligheder holder paa den nuværende Stat, vilde jeg finde den største Modstand; de vilde ikke være med til den Tanke, enten fordi det nu er, fordi de ikke have den stærke Tiltro til Staten paa det Omraade, som jeg har, eller det er, fordi de ville have, at denne Virksomhed ikke skal udelukkes for privat Spekulation.

Det foreliggende Lovforslag, der jo gør det til en Tvangssag for alle, der ønske at drive Livsforsikringsvirksomhed, at anmelde det, og som bestemmer, at de ikke kunne drive Livsforsikringsvirksomhed, uden at de dertil erholde Samtykke af Indenrigsministeren, fastsætter jo endvidere Bestemmelser med Hensyn til Indbetaling af Aktier, hvor meget der skal indbetales paa hver Aktie, nemlig 25 pCt., og hvilken mindste Sum der skal indbetales. Dette er for almindelige Livsforsikringsaktieselskabers Vedkommende. Endvidere fastsættes der Regler for Gensidighedsselskaber. De skulle deponere 50,000 Kr., og der kræves, at de skulle afgive Beretning hvert Aar til Forsikringsraadet. Endvidere skulle de indsende deres Regnskaber, og der sættes visse Bestemmelser med Hensyn til Forsikringsfond og Sikkerhedsfond. Dette gælder med Hensyn til de indenlandske Selskaber.

For de udenlandske Selskabers Vedkommende kræves der ganske vist ogsaa, at de skulle indgive forskellige Oplysninger, og at disse Oplysninger skulle tages for gode af Forsikringsraadet, men det kræves ikke, at de udenlandske Selskaber skulle deponere en til Forsikringssummen svarende Formue, de kunne nøjes med at deponere 100,000 Kr. Efter min Formening er dette Beløb alt for lille, det yder ikke den tilstrækkelige Garanti for, at et saadant Selskab opfylder sine Forpligtelser. Jeg henviser her til det franske Selskab „Caisse générale des familles“, som for kort Tid siden likviderede. Det blev konstateret, at det her i Landet havde Forsikringer til et Beløb af 5½ Mill. Kr. Det aarlige Præmiebeløb, dette Selskab indtog, var godt ¼ Mill. Kr.; og det Beløb, som det skyldte de forsikringshavende, da det likviderede, beløb sig til ca. 2 Mill. Kr. Nu

ville ærede Medlemmer kunne forstaa, at hvis det her foreliggende Forslag bliver til Lov, saa vil det ikke være udelukket, at et udenlandsk Selskab af lignende Beskaffenhed kunde komme til at virke paa samme uheldige Maade som det nævnte Selskab. Og det vilde da være ret betænkeligt, hvis den Tanke skulde komme til at gøre sig gældende hos Befolkningen, at selv efter at Livsforsikringsloven var traadt i Kraft, og de udenlandske Selskaber vare komne ind under Statens Kontrol gennem Forsikringsraadet, havde man dog ikke tilstrækkelig Kontrol med dem, og at en lignende Tildragelse som den, der fandt Sted med „Caisse générale des familles“ endnu kunde finde Sted. Jeg vil derfor henstille til det eventuelle Udvalg at tage under nøje Overvejelse, om det ikke var rigtigst at stramme de Krav, som der i Lovforslaget er stillet til de udenlandske Selskaber. Jeg kan henvise til et andet Selskab, „Independent Order of Foresters“, som tilbød at stille en Kaution af 144,000 Kr. Der blev imidlertid fra livsforsikringsteknisk Side oplyst saa meget om dette Selskabs Usoliditet, at ingen af vore Banker vilde modtage dette Depositum af 144,000 Kr., som Selskabet tilbød, og dette skyldtes udelukkende den Magt, som Pressen har herhjemme; hele Pressen, Blade af alle Partier, vare med til at bringe Oplysninger om dette Selskab ud til Publikum. Det skyldtes udelukkende dette, siger jeg, at Bankerne bleve betænkelige og nægtede at modtage dette Depositum. I samme Forbindelse kan jeg nævne, at et andet Selskab, „Mutual Life“, i Preussen har haft megen Vanskelighed ved at faa Lov til at tegne Forsikringer paa Grund af, at 30 pCt. af dets Formue var anbragt i Spekulationspapirer, deraf 13 Millioner Lstr. udelukkende i Jernbaneaktier. Disse Oplysninger har jeg fra „Assurandøren“, et Blad, der udgives her af Forsikrings-selskaberne, og jeg gaar ud fra, at Grunden til, at man særlig maa have et større Depositum af de udenlandske Selskaber, ikke mindst er den, at det er umuligt selv for nok saa indsigtsfulde og dygtige Folk, der maatte blive indsatte i dette Forsikringsraad, at kontrolere de udenlandske Selskaber og de Papirer, som de ligge inde med, og som de opgive til Forsikrings-